

Lähetettyään¹⁾ asian rahatoimikamariin kaupunginvaltuusto tämän ehdotuksesta päätti²⁾ lausunnossaan ilmoittaa, että kaupunki ehdoin, että se ainiaaksi vapautettiin edellä mainituista velvollisuuksista, suostui sekä suorittamaan edellä mainitun suuruisen osan vankilan rakennuskustannuksista, joka maksettaisiin kymmenen vuoden kuluessa, aina kymmenes osa kerrallaan, että myös maksutta luovuttamaan valtiolle vankilan laajentamiseen tarpeellisen alueen Katajanokalta. Koska asemapiirroksen merkitty vankilan johtajan asunnon paikka Katajanokan uuden kaupunginasema-kaavan mukaan halkaisisi korttelin n:o 149 tontit n:ot 3 ja 8 siten, että niistä jäljelle jäävät osat tulisivat aivan sopimattomiksi edelleen rakennettaviksi ja koko tämän korttelin jaotus siten olisi muutettava, oli mainittuun karttaan johtajan asuntoa varten sen sijaan merkitty paikka ehdotetun Ympäryskadun (Periferigatan) varrelta juuri varsinaisen vankilatontin pohjoispuolelta, minkä ohessa lisäalueen rajaviivoihin oli tehty joitakin vähäisiä muutoksia. Se maa-alue, jonka kaupunki siten tarjoutui luovuttamaan vankila-alueen laajentamiseen, käsitti n. 99,800 neliöjalkaa, jota vastoin tarkoitukseen aikaisemmin oli katsottu tarvittavan 85,000 neliöjalkaa.

Tämän yhteydessä ja koska valtio osaksi oli pidättänyt itselleen, osaksi maksutta saanut kaupungilta vastaanottaa Katajanokan korttelit n:ot 140, 141 ja 142 sekä tontit lapsenpäästölaitosta ja kirurgista sairaalaa varten, kaupunginvaltuusto niinkään rahatoimikamarin ehdotuksesta päätti samassa lausunnossa esittää, että valtio luovuttaisi kaupungille takaisin korttelit n:ot 140 ja 141 sekä korttelista n:o 142 sen osan, jota ei tarvittu rahapajaa varten, jotta Katajanokalla käytettävissä oleva muutenkin liiaksi rajoitettu ja lääninvankilan laajentamisen edelleen supistama tila voitaisiin käyttää kaupan ja merenkulun tarpeisiin ja tämän kaupunginosan siinä tarkoituksessa suunniteltu uudestijärjestely kävisi mahdolliseksi.

2. Kaupungin kiinteän omaisuuden vuokra- ja muuta nautintaoikeutta koskevat kysymykset.

N. s. tykistöpihan luovuttaminen Venäjän sotilaslaitokselle. Läänin kuvernööri vaati kaupunginvaltuuston lausuntoa Suomenmaan sotilapiirin piiriesikunnan tekemästä esityksestä, että tila n:o 60 a, tykkiväen kasarmi, vuodesta 1889 lukien edelleen luovutettaisiin Venäjän sotilaslaitoksen tarpeisiin. Sen jälkeen kun asia oli lähetetty³⁾ rahatoimikamariin ja piiri-insinöörihallitus vieläkin oli pyytänyt⁴⁾, että sitä kiirehdyttäisiin, kamari esitti erinäisiä epäilyksiä sitä vastaan, että tila, joka soveltui jonkin yleisemmän, joko kaupungin oman tai valtion tarpeen tyydyttämiseen, luovutettiin niin vieraaseen tarkoitukseen kuin puheena olevaan. Sen varalta, että valtuusto kuitenkin katsoisi olevan syytä antaa Venäjän sotilaslaitoksen vuokrakauden tammikuun 1 p:nä 1889 päättyttyä käyttää hyväkseen aluetta, kamari anoi, että se valtuutettaisiin tekemään siitä sopimus Suomenmaan sotilaslaitoksen kanssa kolmeksi kymmeneksi vuodeksi mainitusta päivästä lukien vuosivuokran kohotessa 400 markasta 2,400 markkaan. Valtuusto palautti⁵⁾ kuitenkin asian kamariin antaen tälle tehtä-

¹⁾ Valt. pöytäk. 27 p. kesäk. 6 §. — ²⁾ S:n 9 p. jouluk. 18 §. — ³⁾ S:n 23 p. syysk. 10 §. — ⁴⁾ S:n 28 p. lokak. 2 §. — ⁵⁾ S:n 11 p. marrask. 8 §.

väksi vaihtoehtoisesti osoittaa toisen paikan, joka voitiin luovuttaa Venäjän sotilaslaitokselle, jos n. s. tykistöpiha palautettiin kaupungille, ja esittää ne ehdot, joilla tämä luovutus voi tapahtua.

Uudessa lausunnossaan rahatoimikamari ilmoitti, ettei se voinut ehdottaa mitään muuta kyseiseen tarkoitukseen sopivaa paikkaa tykkiväen kasarmien alueen sijaan. Samalla kamari huomautti, että kaupungin sen mielestä piti mieluummin luovuttaa mainittuun tarkoitukseen tämä alue, jolle jo oli rakennettu sotilaallisia rakennuksia, kuin antaa siihen käytettäväksi jokin toinen vuokra-alue, jolle siinä tapauksessa rakennettaisiin samanlaisia rakennuksia ja jonka takaisin saaminen tulevaisuudessa sen johdosta aiheuttaisi kaupungille vaikeuksia. Jos Suomen sotilaslaitoksen kanssa tehtäisiin edellä mainittu sopimus, kamari sen ohessa ehdotti erinäisiä lisäyksiä tehtäväksi niihin ehtoihin, joiden tuli siihen sisältyä.

Asiaa lopullisesti käsiteltäessä kaupunginvaltuusto päätti ¹⁾ lausunnonsaan ilmoittaa, että valtuustolla oli käsiteltävänä uuden kaupunginase-
makaavan ehdotus, johon n. s. tykistöpihan alue mahdollisesti otettaisiin, minkä johdosta valtuusto ottaen huomioon myöskin sen seikan, että puheena oleva vuokraus päättyi vasta vuonna 1889, ei katsonut voivansa antaa lopullista vastausta piiriesikunnan esitykseen.

Paikan luovuttaminen sapööritöitä varten. Läänin kuvernööri vaati kaupunginvaltuuston lausuntoa Suomenmaan sotilaspöytäkirjan piiriesikunnan esittämästä anomuksesta, että Taivallahden rannalla luovutettaisiin kaupunkiin sijoitetulle 11. reservijalkaväkijoonalle paikka sapööritöiden suorittamista varten. Lähetettyään ²⁾ asian rahatoimikamariin valtuusto kamarin ehdotuksesta päätti ³⁾ kuvernöörille annettavassa lausunnossaan ilmoittaa, ettei kaupunki aiheuttamatta itselleen haittaa voinut luovuttaa venäläiselle sotaväelle maata kyseisiä töitä varten, minkä tähden ja kun näiden järjestämiseen näytti olevan mahdollisuuksia kaupungin ulkopuolella, valtuusto oli katsonut olevansa pakotettu epäämään tehdyn esityksen.

Myöhemmin kuvernööri vaati kaupunginvaltuuston lausuntoa 95. Krasnojarskin jalkaväkirykmentin tekemästä anomuksesta, että kaupungin läheisyydestä 20 päivän ajaksi luovutettaisiin paikka myöskin mainitun rykmentin ensimmäiselle ja neljännelle pataljoonalle sapööritöitä varten. Valtuusto päätti ⁴⁾ lausunnossaan viitaten edellä mainittuihin syihin evätä tämänkin anomuksen.

Hietalahden laivatelakan alueen laajentaminen. Rahatoimikamarin saatua tietoonsa, että se alue, jota Hietalahden laivatelakka jo kauan aikaa oli käyttänyt ja pitänyt aidattuna, jonkin verran ylitti sen alueen rajat, jonka maistraatti yksissä neuvoin kaupungin vanhinten kanssa vuonna 1864 oli 500 markan vuosimaksusta luovuttanut tälle laitokselle, kamari oli kehoittanut laivatelakan silloista omistajaa, insinööri O. Eklundia sopimaan asiasta kaupungin kanssa. Tämä oli sen johdosta kamarilta anonut sekä laivatelakan ilman oikeutta hallussaan pitämän alueen että myös erään siihen rajoittuvan lisäalueen käyttöoikeutta ja ilmoittanut suostuvansa luovuttamaan osan laivatelakalle luovutettua aluetta takaisin kaupungille. Kamarin todettua, että osa pyydettyä lisäaluetta kuului korttelin n:o 122 vuokratontteihin n:ot 32 ja 37, mutta ettei mikään estänyt luovut-

¹⁾ Valt. pöytäkirja. 25 p. marrask. 14 §. — ²⁾ S:n 11 p. marrask. 6 §. — ³⁾ S:n 25 p. marrask. 12 §. — ⁴⁾ S:n 9 p. jouluk. 2 §.

tamasta kyseisen alueen muuta osaa insinööri Eklundille, kaupunginvaltuusto päätti ¹⁾ kamarin ehdotuksesta muuten myöntyä hänen anomukseensa ehdoin, että laivatelakan siten laajentuneen alueen vuokramaksu korotettiin 680 markkaan vuodelta, mutta jättää kysymyksen edellä mainittuihin vuokratontteihin kuuluvien lisäalueen osain luovuttamisesta ratkaisematta, kunnes kysymys tämän kaupunginosan kaupunginasemakkaan muuttamisesta otettiin käsiteltäväksi.

Jääkärikadun tontin n:o 4 vuokralleanto. Tehdystä esityksestä kaupunginvaltuusto valtuutti ²⁾ rahatoimikamarin luovuttamaan Jääkärikadun tontin n:o 4 rakennusmestari G. E. Sundqvistille ja peltiseppä G. W. Sohlbergille, joiden suoritetussa huutokaupassa tekemä tarjous oli jäänyt korkeimmaksi, vuokralle yhteisesti rakennustarkoitukseen 1,000 markan vuotuisesta maksusta vuokratontteja koskevin ehdoin sekä sellaisin varauksin, että tontin kautta kulkevaa laskuojaa ei saanut sulkea, että kaupungilla oli oikeus vastedes johtaa viemäri Jääkärikadulta keskeltä tonttia sekä että tontinhaltijat olivat velvolliset alistumaan mahdollisesti tapahtuvaan tontin uudestijärjestelyyn ja silloin ilman että vuokramaksua alennettiin luovuttamaan tontin asemakarttaan merkityn viivan eteläpuolelle jäävän, 4,725 neliöjalan laajuisen osan siitä.

Eläintarhan huvilan n:o 14 vuokralleanto. Tehdystä esityksestä kaupunginvaltuusto päätti ³⁾ valtuuttaa rahatoimikamarin viidenkymmenen vuoden ajaksi Eläintarhan huviloihin nähden voimassa olevin ehdoin 500 markan vuosivuokrasta luovuttamaan Eläintarhan huvilan n:o 14 vuokralle piletinhoitaja F. O. Blomille.

Asuntotontin Vallila n:o 3 vuokralleanto. Tehdystä esityksestä kaupunginvaltuusto valtuutti ⁴⁾ rahatoimikamarin 140 markan vuosimaksusta luovuttamaan ravintoloitsija K. F. Rantaselle, joka toimitetussa huutokaupassa oli tehnyt korkeimman tarjouksen, rakennustarkoitukseen vuokralle asuntotontin Vallila n:o 3 asuntohuviloista voimassa olevin vuokraehdoin sekä määräten, että tontille It. Viertotien puolelle tulevat rakennukset rakennettiin viertotien suuntaan ja 30 jalan etäisyyteen siitä.

Harjun tilalla olevan tontin myynti. Tehdystä esityksestä kaupunginvaltuusto päätti ⁵⁾ valtuuttaa rahatoimikamarin kolmenkymmenen vuoden ajaksi 150 markan vuosivuokrasta luovuttamaan Harjun tilan n:o 16 tontin n:o 13 vuokralle kulta- ja hopeatyöntekijä J. F. Lagertille asuntohuviloitten suhteen voimassa olevin vuokraehdoin ja määräten, että tontille ei saanut teettää rakennuksia vähemmän kuin 30 jalan etäisyyteen sen eteläistä rajaviivaa pitkin kulkevasta ajotiestä.

Erään Fågelvikin tilan alueen vuokralleanto. Kauppiaantyttären A. M. S. Fohströmin anottua rahatoimikamarilta, että hänelle luovutettaisiin vuokralle tilan n:o 27 Fågelvikin alueesta 2. ⁴⁵ tynnyrinalan laajuinen alue, minne hän aikoi rakennuttaa asuintalon ja rakennuksia saippuatehdasta varten, kamari esitti, että kaupunginvaltuusto myöntäisi sellaiseen mainitun tilan vuokraehtojen muutokseen, että kyseinen alue erotettaisiin siitä itsenäiseksi tilaksi ilman että Fågelvikin vuotuista vuokramaksua muutettiin, ja valtuuttaisi kamarin vuoden 1903 loppuun vuokraamaan hakijalle mainitun alueen 200 markan vuosivuokrasta asuntohuviloiden suhteen voimassa olevin vuokraehdoin samalla oikeuttaen hänet kaupungin taholta hyväk-

¹⁾ Valt. pöytäk. 23 p. syysk. 18 §. — ²⁾ S:n 28 p. lokak. 10 §. — ³⁾ S:n 29 p. tammik. 14 §. — ⁴⁾ S:n 11 p. marrask. 10 §. — ⁵⁾ S:n 27 p. kesäk. 15 §.

syttyjen piirustusten mukaisesti rakennuttamaan sinne tehtaan, ei kuitenkaan lähemmäksi kuin 10 jalan etäisyyteen alueen Fågelvikin vastaisesta rajasta. Valtuusto myöntyi¹⁾ kamarin esitykseen ehdoin, että kaupunki vuosimaksun vakuudeksi sai ensimmäisen kiinnityksen erotettuun alueeseen.

Meilansin huvilapalstain vuokralleanto. Hyväksyessään Meilansin tilan eteläisimmän niemekkeen jaoituskaavan²⁾, jonka mukaan mainittu niemeke jaettiin kuuteen huvilapalstaan, n:ot 4—9, kaupunginvaltuusto esityksen johdosta valtuutti³⁾ rahatoimikamarin huutokaupan jälkeen tai hankittuaan sinetöityjä tarjouksia vuokraamaan puheena olevat huvilapalstat kolmenkymmenen vuoden ajaksi ja muutenkin kaupungin huvilapalstojen suhteen voimassa olevin vuokraehdoin vuosivuokrasta, joiden palstoista n:ot 4 ja 9 tuli olla kummastakin vähintään 100 markkaa, palstoista n:ot 5 ja 6 vähintään 225 markkaa ja palstoista n:ot 7 ja 8 vähintään 200 markkaa; palstaa n:o 9 ei kuitenkaan ollut vuokralle annettava, ennen kuin palstan n:o 3 vuokra-aika oli päättynyt, koska viimeksi mainitun palstan vuokraajalla oli oikeus pitää laituria ja uimahuone palstaan n:o 9 kuuluvalla ranta-alueella.

Erään Hietaniemen alueen vuokralleanto. Tehdystä anomuksesta kaupunginvaltuusto valtuutti⁴⁾ rahatoimikamarin luovuttamaan insinööri A. Nordqvistille viidenkymmenen vuoden ajaksi vuokralle käyttämättömän, Hietaniemi n:o 1:ksi merkityn, lähes 4 tynnyrialan laajuisen alueen luterilaisen hautausmaan vierestä kalkkiuunin ja sitä varten tarpeellisten rakennusten rakennuttamista varten vuokramaksusta, joka kymmenenä ensimmäisenä vuonna olisi 513 markkaa ja sen jälkeen viisivuotiskausittain kohoaisi 25 % alkuperäisestä vuokramäärästä eli siis 128: 25 markkaa kullakin kerralla, sekä ehdoin, että laitos vuokra-aikana pidettiin käynnissä eikä paikkaa käytetty muihin tarkoituksiin.

Kyläsaarella olevan kaupungin alueen vuokralleanto. Tehdystä esityksestä kaupunginvaltuusto valtuutti⁵⁾ rahatoimikamarin luovuttamaan Kumtähden säterin omistajalle, vapaaherra H. S. Standertskjöld-Nordenstamille viidenkymmenen vuoden ajaksi ilman vuokramaksua Kyläsaarella olevan kaupungin alueen ehdoin, että hän sopimuskirjalla, joka kamarin tuli antaa kiinnittää, takasi kaupungille oikeuden saman ajan kuluessa säilyttää koskemattomana ja tarpeen vaatiessa esteettömästi panna kuntoon sen vesijohtoon kuuluvan kappaleen putkea, joka oli laskettu mainitun säterin maalle. Tässä yhteydessä valtuusto pani pöydälle esitetyn kysymyksen, joka koski mahdollista korvausvaatimuksen esittämistä Kumtähden entiselle omistajalle, vapaaherra Hj. E. G. von Bonsdorffille siitä vahingosta, joka kaupungille oli aiheutunut hänen kanssaan aikaisemmin tehdyn mainittua putkea koskevan sopimuksen purkautumisesta.

Myöhemmin rahatoimikamari ilmoitti, että vapaaherra Standertskjöld-Nordenstamin suostui hänen kanssaan tehtäväksi ehdotettuun sopimukseen ainoastaan sillä ehdolla, että vapaaherra von Bonsdorff nimenomaan vapautettiin kaupungin taholta esitettävistä korvausvaatimuksista, ja kamari esitti puolestaan, että kaupunginvaltuusto hyväksyisi vapaaherra Standertskjöld-Nordenstamin asettaman ehdon. Valtuusto myöntyi⁶⁾ kamarin esitykseen.

¹⁾ Valt. pöytäk. 28 p. lokak. 12 §. — ²⁾ Ks. s. 4. — ³⁾ Valt. pöytäk. 29 p. tammik. 16 §. — ⁴⁾ S:n 22 p. huhtik. 9 §. — ⁵⁾ S:n 3 p. kesäk. 3 §. — ⁶⁾ S:n 27 p. kesäk. 8 §.

Kaisaniemen ravintolan vuokralleanto. Tehdystä esityksestä kaupunginvaltuusto valtuutti ¹⁾ rahatoimikamarin huutokaupalla tai hankkimalla sinetöityjä tarjouksia kolmen tai viiden vuoden ajaksi lokakuun 1 p:stä lukien sekä aikaisemmin voimassa ollein ehdoin antamaan vuokralle Kaisaniemen ravintolan oikeuksineen ravintolaliikkeen harjoittamiseen sekä velvollisuuksineen liikkeen ylläpitämiseen kautta vuoden paitsi marras- ja joulukuussa, jolloin vuokraajalla oli oikeus pitää ravintola suljettuna.

Vuokraehtojen muutos. Rahatoimikamarin puoltavan lasusunnon mukaisesti kaupunginvaltuusto päätti ²⁾ myöntää sahanomistaja C. H. Norrmanille, jolla oli vuokralla hallussaan osa Sörnäsän alueita n:ot 19 ja 20, vapautuksen velvollisuudesta ylläpitää siellä rautatievaunujen kokoonpanotyöpajaa ja sen sijaan velvoittaa hänet harjoittamaan siellä puunjalostusteollisuutta.

Maksamatta jääneiden vuokrien suorittamisvelvollisuuden lieventäminen. Reistraattori F. F. Rönnberg oli rahatoimikamarilta anonut, että raastuvanoikeuden hänelle ja hänen sisarelleen neiti F. M. Rönnbergille heidän isävainajansa kaupunginvouti F. Rönnbergin oikeudenomistajina määräämää velvollisuutta suorittaa Humaliston ja Råstadin huvilain maksamattomat vuokrat vuodelta 1866, yhteensä 2,321: 37 markkaa, korkoineen tammikuun 1 p:stä 1867 lukien, lievennettäisiin. Kamarin ehdotuksesta kaupunginvaltuusto myönsi ³⁾ hakijalle sellaisen huojennuksen mainitusta velvollisuudesta, että hänen tuli maksaa kaupunginkassaan ainoastaan neljännes kyseisestä vuokramaksusta eli 580: 34 markkaa ja hänet vapautettiin muusta maksuvelvollisuudesta, johon raastuvanoikeus oli hänet tuominut, sekä määräsi loppuosan kaupungilla hakijalta ja hänen sisareltaan olevasta saatavasta poistettavaksi tileistä.

Vuokraoikeuden-siirto. Kauppias C. R. Jankes oli rahatoimikamarilta anonut oikeutta saada kaupunkia kuulematta luovuttaa toiselle henkilölle Kaivopuiston läntiseen huvilaryhmään kuuluvan huvilatilan n:o 6 hallintaoikeuden; puheena oleva huvila oli Ulrikasborgs bad- och brunnsinrättnings aktiebolag nimisen yhtiön hallituksen ja kauppias G. F. Jankesin välillä tehdyn ja sittemmin hakijalle siirretyn sopimuksen perusteella joutunut viimeksi mainitun hallintaan. Kamarin evättyä tämän anomuksen hakija ja hänen vaimonsa anoivat kaupunginvaltuustolta samaa oikeutta, mutta ottaen huomioon, että kysymys Kaivopuiston alueen luovuttamisesta takaisin kaupungille oli pantu vireille, mutta sitä ei vielä ollut ratkaistu, valtuustokin kamarin antaman epäävän lausunnon mukaisesti hylkäsi ⁴⁾ anomuksen.

Maatilanomistaja B. Hisingin anomuksen saada samanlainen vapaampi hallintaoikeus Laivanvarustajakadun vuokratonttiin n:o 6 kaupunginvaltuusto jätti ⁵⁾ rahatoimikamarin ratkaistavaksi.

Lupa kuormauslaiturin rakentamiseen Pohjoissatamaan. Tehdystä anomuksesta, jota rahatoimikamari oli puoltanut, kaupunginvaltuusto myönsi ⁶⁾ maatilanomistajille J. G. Bergbomille ja J. F. Lindroosille luvan kuormauslaiturin rakentamiseen Katajanokan rantaan Pohjoissatamaan tarkoitusta varten osoitettuun paikkaan määräten ehdoksi, että laituria toistaiseksi sai käyttää ainoastaan kaupungista tuodun lannan kuormaamiseen

¹⁾ Valt. pöytäk. 3 p. kesäk. 14 §. — ²⁾ S:n 9 p. jouluk. 19 §. — ³⁾ S:n 8 p. huhtik. 6 §. — ⁴⁾ S:n 29 p. tammik. 13 §. — ⁵⁾ S:n 7 p. lokak. 3 §. — ⁶⁾ S:n 3 p. kesäk. 2 §.

hakijain omistamiin aluksiin sekä että he pitivät laiturin kunnossa ja kaupungin annettua määräyksen poistivat sen paikalta.

Lupa purkauslaiturin rakentamiseen Hietalahteen. Rakennusmestari K. F. Bergmanille myönnettiin ¹⁾ tehdystä anomuksesta, jota satamakapteeni oli puoltanut, lupa tilapäisen laiturin rakentamiseen Hietalahden rantaan n.s. vanhan uimahuoneen pohjoispuolelle erästä rakennusyritystä varten tarvittavien rakennusaineitten purkamista varten.

Lupa uimahuoneen rakentamiseen. Uudenmaan pataljoonan komentajan eversti W. Th. von Krämerin anomuksesta, jota rahatoimikamari oli puoltanut, kaupunginvaltuusto päätti ²⁾ sallia, että mainitun pataljoonan miehistölle rakennettiin uimahuone siihen pataljoonan kasarmin tontin vieressä sijaitsevaan paikkaan, missä junkkarikoulun uimahuone oli sijainnut, ehdoin, että uimahuone heti poistettiin pataljoonan päällystön toimesta, jos sitä kaupungin taholta vaadittiin.

Lupa lokomobiilia y. m. varten aiotun rakennuksen teettämiseen vuokra-alueelle. Rakennusmestari C. E. Pehrmanille myönnettiin ³⁾ tehdystä anomuksesta, jota rahatoimikamari oli puoltanut, lupa lokomobiilia, höyryhalkosahaa ja höyryhöylää varten tarkoitettua puurakennuksen teettämiseen hänen vuokraamalleen Hakasalmen huvilaan kuuluvalla alueella.

3. *Kaupungin omistamien talojen ja rakennusten käyttämistä määrättyihin tarkoituksiin sekä sellaisten rakennusten teettämistä ja kunnossapitoa koskevat kysymykset.*

Tavarasuojain rakentaminen Länt. rantakadulle. Läänin kuvernöörin vaadittua kaupunginvaltuuston lausuntoa rahatoimikamarin tekemästä esityksestä, joka koski luvan myöntämistä katetun tavarasuojan rakentamiseen Länt. rantakadun eteläiselle laiturihaaralle, valtuusto päätti ⁴⁾ lausunnossaan puoltaa esitystä ja anoa vahvistusta kyseistä rakennusyritystä varten laadituille, valtuuston jo aikaisemmin hyväksymille piirustuksille.

Kauppahallien rakennuttaminen Kasarmitorille. Kaupunginvaltuusto oli vuonna 1883 päättänyt ⁵⁾ antaa erityiselle valiokunnalle tehtäväksi tutkia, mihin ja miten rahatoimikamarin s.v. Kasarmitorille rakennettaviksi ehdottamat kauppahallit sopivimmin olisi rakennettava. Vuonna 1884 valtuusto valitsi ⁶⁾ tämän valiokunnan jäseniksi vtn Schildtin, arkkitehti C. G. Hiort af Ornäsän, teurastajamestari J. E. Hacklinin, insinöörikapteeni C. G. Sanmarkin ja kunnallisneuvos O. Höijerin. Sen jälkeen antamassaan lausunnossa valiokunta m.m. piti epätodennäköisenä, että osakaan siitä huomattavasta maalaistuotteiden n.s. välikaupasta, jota varten kauppahallit oli katsottava tarkoitetuiksi, vapaaehtoisesti hakeutuisi Kasarmitorille, jos sen muu osa, jota ei voitaisi sijoittaa ehdotettuihin 23 halliin, jäisi Kappatorille, joka maalaistuotteiden tuontipaikan läheisyyden vuoksi oli ensiksi mainittuja melkoista edullisemmassa asemassa. Ei myöskään olisi oikeuden vaatimusten eikä voimassa olevien elinkeinolakienkaan mukaista, että mahtikäskyllä siirrettäisiin jokin määrätty osa välikaupasta kauppahalleihin. Valiokunnan mielestä oli sen tähden epäiltävää, muodostuisiko

¹⁾ Valt. pöytäk. 27 p. toukok. 6 §. — ²⁾ S:n 8 p. huhtik. 8 §. — ³⁾ S:n 28 p. lokak. 13 §. — ⁴⁾ S:n 9 p. jouluk. 9 §. — ⁵⁾ Ks. 1879—83 kert. s. 286. — ⁶⁾ Valt. pöytäk. 29 p. tammik. 22 §.